

Arkadaşım Ceyda

– istanbul3434 · 21 Haziran 2013

Anneannemin sobada kızarttığı ekmeklerin kokusuyla uyanırım ben. Uyandığımda anneannem ekmeğimi bir güzel yağlar ballardı. Yemeğimi yedikten sonra anneannemin özel odasına gidip sessizlikte ders çalışır, kitap okurdum. Derslerimi çalıştıktan ve kitabımı okuduktan sonra arkadaşım Ceyda ile top oynamaya gider ip atlar dokuz taş oynarız. Sonra kitaplarımızı getirir harikulade okurduk. Karnımız acıktığında anneannemin kıymalı böreklerinden Ceyda'nın anası olan Makbule Abla'nın makarnasından yer karnımızı bir güzel doyururduk. Sonra Annem Anneannem Makbule Abla Ben Ceyda pazara gider ismimizin yazılı olduğu kolyelerden alırdık. Annelerimiz ve anneannem ise patates, domates, kıvırcık almadan eve dönmezlerdi. İsterlerse tarlalarından isterse evde sürülerce varsa almadan hiç gitmezdi. Anneme sordum ki: Anacığım neden bizim tarladan domates patates ve kıvırcık almıyorsunuz? dedim. Annem parlak tebessümüyle bana cevap verdi: Benim anneannemin vazgeçilmezi patates domates ve kıvırcıkmış. Onun için alıyoruz. Yani hem şifa yapar hemde adetten olduğu için alıyoruz birtanem. Haydi sen Ceydayla oyna sonra ben seni dışardan alacağım. Ceyda biraz duygusal saf her şeye inanan bir kız olduğu için Ceydaya hüznü bir şey denmiyordu. Ama neyse benim dostum olduğu için çok mutluydum. Ceyda iyi bir dosttu. Ailesi ve sülalesi iyi insandır. Annesinin bakış açısı biraz farklıdır Ceyda'dan. Annesi saf ve her şeye inanan bir kadın değil. Annesi cesur illaki bir şeyin kanıdı olmadan inanmayan bir kadındır. Ama annesi çok iyi soylu bir kadındır. Zira onu sinirlendiren bir şey olsun hemen çılgına döner. Evet şimdi benim dostum kan kardeşim can yoldaşım Ceyda'yı biraz tanıtsam?? Ceyda'nın gözleri pırlanta gibi yeşildir. Saçları koyu kestanedir. Esmer bir kızdır. Kilosu hiç yoktur. Zayıf birisidir. O benden bir yaş büyüktür 10 yaşındadır. Oyun oynamayı anasıyla iyi vakit geçirmeyi sever. Ayrıyetten Ceyda'nın ruhu o kadar çok temizdir ki bir şey onu sinirlendirirse ne ymruk yapar elini ne kızar... Ben onun için Ceyda'yı kardeşim gibi görüyorum. Bu ara size bir olay anlatmak istiyorum. Ceyda ile biz ip atlarken at arabası gelmişti yanımıza. Bize bir dolu kestaneye vermişti Sinan Bey. Bu kestaneleri kimin sobasında kimin evinde kabuklarını koysak diye düşünürken Ceyda bu kestanelerin hepsinin yarım olduğunu gördü yani bu kestaneler başkaları tarafından ısırılmıştı. Ceyda'nın gözleri çok keskindir her şeyi rahatlıkla görebilir. Biz Ceydayla böyle arkadaşız. Kaç senedir birbirimize olan arkadaşlığımız fevkaladenin fevkinde ilerliyor.. Ceyda ölünce sadece arkadaşlığımızı o ayırdı. Ahh o günler. Ceyda sakın huzurlu yat olur mu???